

523/956 - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْرُجُ يَوْمَ الْفِطْرِ وَالْأَضْحَى إِلَى الْمُصَلَّى، فَأَوَّلُ شَيْءٍ يَبْدَأُ بِهِ الصَّلَاةُ، ثُمَّ يَنْصَرِفُ، فَيَقُومُ مُقَابِلَ النَّاسِ، وَالنَّاسُ جُلُوسٌ عَلَى صُفُوفِهِمْ، فَيَعْظُمُهُمْ وَيُوصِيهِمْ وَيَأْمُرُهُمْ، فَإِنْ كَانَ يُرِيدُ أَنْ يَقْطَعَ بَعْثًا قَطَعَهُ، أَوْ يَأْمُرَ بِشَيْءٍ أَمَرَ بِهِ، ثُمَّ يَنْصَرِفُ. قَالَ أَبُو سَعِيدٍ: فَلَمَّ يَزِلُّ النَّاسُ عَلَى ذَلِكَ حَتَّى خَرَجْتُ مَعَ مَرْوَانَ، وَهُوَ أَمِيرُ الْمَدِينَةِ، فِي أَضْحَى أَوْ فِطْرٍ، فَلَمَّا أَتَيْنَا الْمُصَلَّى، إِذَا مِنْبَرٌ بَنَاهُ كَثِيرٌ بِنِ الصَّلَاتِ، فَإِذَا مَرْوَانُ يُرِيدُ أَنْ يَرْتَقِيَهُ قَبْلَ أَنْ يُصَلِّيَ، فَجَبَذْتُ بِنُوبِهِ، فَجَبَذَنِي، فَارْتَفَعَ، فَحَطَبَ قَبْلَ الصَّلَاةِ، فَقُلْتُ لَهُ: غَيْرْتُمْ وَاللَّهِ، فَقَالَ: أَبَا سَعِيدٍ، قَدْ ذَهَبَ مَا تَعْلَمُ، فَقُلْتُ: مَا أَعْلَمُ وَاللَّهِ خَيْرٌ مِمَّا لَا أَعْلَمُ، فَقَالَ: إِنَّ النَّاسَ لَمْ يَكُونُوا يَجْلِسُونَ لَنَا بَعْدَ الصَّلَاةِ، فَجَعَلْتُهَا قَبْلَ الصَّلَاةِ.

523.956 Абу Саъид Худрий розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Рамазон ва Қурбон ҳайити кунлари намозгоҳга чиқар эдилар. Биринчи бошлайдиган нарсалари намоз бўларди. Сўнг ўгирилиб, одамларнинг қаршисида турар, одамлар эса ўз сафларида ўтиришар эди. У зот уларга ваъз-насихат қилар, топшириқ берар ва буюрар эдилар. Агар қўшин ажратмоқчи бўлсалар, ажратар ёки бирон нарсага буюрмоқчи бўлсалар, буюрар эдилар-да, сўнг қайтиб кетардилар».

Абу Саъид айтади: «Одамлар шу ҳолда (намоз ўқишда) давом этдилар. Ниҳоят, Рамазон ёки Қурбон ҳайитида Мадина амири Марвон билан чиқдим. Намозгоҳга келсак, бир минбар турибди. Уни Касир ибн Салт қурибди. Бир пайт Марвон намоз ўқишдан олдин унга кўтарилмоқчи бўлди. Шунда унинг кийимидан тортдим. У мендан (этагини) тортиб олиб, минбарга чиқди-да, намоздан олдин хутба қилди. Мен унга: «Аллоҳга қасамки, ўзгартирдинглар!» дедим. У: «Эй Абу Саъид! Сен билган нарса энди кетди», деди. «Мен билган нарса, Аллоҳга қасамки, билмаганимдан яхшироқдир», дедим. Шунда у: «Одамлар намоздан кейин биз билан ўтирмай қўйишди, шунинг учун мен уни (хутбани) намоздан олдин қилдим», деди».

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI